

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การดำเนินงานตามแผนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (พ.ศ. 2540 - 2544) ซึ่งเป็นแผนแม่บทจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 จะให้ความสำคัญที่มาตรการป้องกันยาเสพติดเป็นลำดับแรก โดยเป็นการดำเนินงานที่มุ่งเน้นไปที่ตัวบุคคล และการพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการใช้ยาเสพติดของบุคคล การดำเนินงานจึงตั้งอยู่บนพื้นฐานของการพัฒนาบุคคลให้มีภูมิคุ้มกันยาเสพติด สามารถอยู่ท่ามกลางยาเสพติดได้โดยไม่ใช้ยาเสพติดเป็นทางออกเมื่อประสบกับปัญหาต่าง ๆ ในชีวิต โดยใช้การให้การศึกษาป้องกัน (Preventive Education) เพื่อเสริมสร้างความรู้ (Knowledge) เจตคติ (Attitude) ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการใช้ยา และยาเสพติดให้การศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาจิตใจ (Affective Education) ให้ข่าวสารเผยแพร่ผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่ออื่น ๆ เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเป็นไปในวงกว้างและเจาะลึกยิ่งขึ้น¹

ปัญหาเด็กและเยาวชนติดยาเสพติด เป็นปัญหาใหญ่ที่สังคมไทยกำลังเผชิญอยู่ ด้วยว่าธรรมชาติของวัยที่เต็มไปด้วยความอยากรู้อยากลอง ต้องการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน รักอิสระ บวกกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ด้านที่อยู่อาศัย แหล่งชุมชนแออัด เพื่อนฝูง และจากความรัดตัวทางเศรษฐกิจที่ทำให้พ่อแม่ไม่มีเวลาเอาใจใส่ดูแลลูกเท่าที่ควร เด็กและเยาวชนจึงถูกล่อลวงได้ง่ายและเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด ยาเสพติดจึงเป็นตัวการทำให้เด็กและเยาวชนซึ่งควรเป็นพลังของชาติในอนาคตต้องกลายมาเป็นภาระของสังคม ทั้งนี้ เพราะยาเสพติดนั้นทำให้สุขภาพเสื่อมโทรมทั้งร่างกายและจิตใจ และยังก่อให้เกิดความสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจแก่ครอบครัว จนนำไปสู่ปัญหาอาชญากรรม รบกวนความสงบสุขของสังคม และบ่อนทำลายความมั่นคงของชาติในที่สุด

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่จัดว่าน่าเป็นห่วงอย่างยิ่งก็คือ อายุของผู้ที่เริ่มใช้ยาเสพติดครั้งแรกมีแนวโน้มที่จะลดลง จากข้อมูลผู้เข้ารับการรักษา ปีปฏิทิน 2540 ของสำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (สำนักงานป.ป.ส.) พบว่า จากจำนวนผู้เข้ารับการรักษาทั้งหมด 38,895 คน มีการเริ่มใช้ยาเสพติดครั้ง

¹ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, สำนักงาน, แผนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (พ.ศ. 2540 - 2544), (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2538.) หน้า 9

แรกเมื่ออายุระหว่าง 15 - 19 ปี เป็นจำนวนถึง 19,843 คน โดยแบ่งเป็นชาย 19,465 คน และหญิง 378 คน²

ตารางที่ 1 อายุของผู้ที่เริ่มใช้ยาเสพติดครั้งแรก

อายุ (ปี)	ชาย		หญิง		รวม	
	คน	%	คน	%	คน	%
< 15	4,884	13.4	83	10.9	4,967	13.3
15-19*	19,465	59.8	378	49.7	19,843	53.2
20-24	6,701	18.3	128	16.8	6,829	18.3
25-29	2,701	7.4	75	9.9	2,776	7.4
30-34	1,457	4.0	54	7.1	1,511	4.1
35-39	687	1.9	17	2.2	704	1.9
> 39	637	1.7	25	3.3	662	1.8

*อายุใช้ยาเสพติดครั้งแรกเฉลี่ย 19 ปี

จากบทความเรื่อง “สามแสงของวัยวิกฤต” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ (2527) ได้กล่าวไว้ว่า “เด็กวัยรุ่น จะเริ่มรุ่น จนเริ่มเริ่มวัยรุ่น เป็นวัยที่มีปัญหา เป็นวัยอ่อนไหว พร้อมจะดี และพร้อมจะเลวได้ตลอดเวลา ... วัยรุ่นนี้มีธรรมชาติหรือลักษณะพิเศษอยู่สามลักษณะ เรียกว่า สามแสง คือ แสงความรัก แสงความรู้ และแสงความเป็นตัวของตัวเอง”

ในที่นี้จะขอลำถึงเพียงสองข้อที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะนำเสนอ แสงแรก คือ แสงความรัก เป็นลักษณะพิเศษสำคัญของคนวัยนี้ เพราะเป็นวัยที่ร่างกายเริ่มเปลี่ยนแปลงสู่ความเป็นหนุ่มสาว สนใจเรื่องเพศ ต้องการจะรักและอยากถูกรัก พฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องนี้มีมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการเที่ยวเตร่ไปตามสถานที่ต่าง ๆ อากาการเบื้อบ้าน ชอบแต่งตัว ต้องการมีคู่รัก และอยากมีเพศสัมพันธ์ แสงที่สอง คือ แสงความเป็นตัวของตัวเอง เพราะเขากำลังเติบโต เขาเริ่มสำนึกเป็นเจ้าของในร่างกายในชีวิตของเขาอย่างแท้จริงขึ้นมา ก่อนนั้นเขายังเป็นเด็กที่อยู่ในความคุ้มครองของพ่อแม่ ผู้ปกครอง - แต่ตอนนี้เขาเริ่มจะไม่เป็นเด็กอีกต่อไป ความเป็นตัวของเขาเริ่มปรากฏชัดปัญหาจึงมีอยู่ว่า เขาจะเป็นตัวเองอย่างไรดีและแบบไหนดี พฤติกรรมที่สะท้อนลักษณะนี้

² พัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด, สำนัก. ข้อมูลผู้เข้ารับบำบัดรักษา-ประพฤตินาย ปีปฏิทิน 2540. (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2541.) หน้า 2

ก็คือ การขบเลียนแบบ มีขวัญใจ พุทธกรรมที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ การจับกลุ่มกับเพื่อน ซึ่งมีตั้งแต่เพื่อนสนิทสองคนขึ้นไปจนถึงรวมตัวกันเป็นแก๊ง เป็นการอาศัยฉายาของกลุ่มแสดงความเป็นตัวของตัวเองอย่างหนึ่ง

วัยรุ่นจัดเป็นวัยที่สำคัญที่สุดในช่วงชีวิตของคนเรา เป็นวัยที่พ้นสภาพความเป็นผู้เยาว์ และเริ่มเข้าสู่สภาวะของความเป็นหนุ่มสาว เป็นระยะเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและจิตใจ และเพราะความแปรปรวนของอารมณ์นั่นเองทำให้วัยรุ่นมักจะมีพฤติกรรมแปลก ๆ เช่น รักชอบอะไร ก็อาจจะรักจนหลง ชอบจนคลั่ง เวลาดูหนัง ฟังเพลง ก็อาจจะกรี๊ดกร๊าด คลั่งคารา เป็นต้น³

จากลักษณะพิเศษเฉพาะของวัยรุ่นเช่นนี้ ทำให้เรามักพบปัญหาต่าง ๆ มากมาย ของวัยรุ่นอยู่เสมอในสภาพสังคมไทยปัจจุบัน นับตั้งแต่ปัญหาอาชญากรรมวัยรุ่น ปัญหาเด็กเร่ร่อน ปัญหายาเสพติด และปัญหาการเลียนแบบในทางที่ผิด สำหรับในสังคมไทยมักจะมองว่าวัยรุ่นเป็นตัวสร้างปัญหา แต่ถ้าจะกล่าวกันจริง ๆ แล้ว ผู้ใหญ่เป็นตัวละครสำคัญในการผลักดันให้พวกเขาต้องเติบโตขึ้นมาในสภาพอันเลวร้าย

อย่างไรก็ตาม ความพยายามและตั้งใจจริงของภาครัฐบาล ภาคธุรกิจ และองค์กรเอกชน ในการส่งเสริมให้วัยรุ่นไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นนั้น ไม่ได้ขาดหายไปจากสังคมไทย หลาย ๆ องค์กรทั้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้อง ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการให้ความร่วมมือช่วยเหลือและสนับสนุนการแก้ไขปัญหายาเสพติด ด้วยเจตนาารมณ์ที่มุ่งมั่นสรรค์สร้างสังคมไทยให้ดีขึ้น การดำเนินการอันเป็นประโยชน์ดังกล่าวจะไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จได้ หากปราศจากสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ ที่เป็นกำลังสำคัญในการเผยแพร่ข่าวสารสู่กลุ่มเป้าหมายได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว

การนำเสนอข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดไปยังกลุ่มวัยรุ่นนั้น ต้องมีกลยุทธ์ที่เหมาะสม ทันสมัย สามารถกระตุ้นและดึงดูดให้พวกเขาสนใจติดตามและนำไปปฏิบัติ การจะเปลี่ยนทัศนคติและให้พวกเขายอมรับได้ จึงมุ่งไปที่การสร้างกระแสอิทธิพลต่อกลุ่มวัยรุ่นซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญ โดยการนำภาพลักษณ์ของนักร้อง - นักแสดงที่ได้รับความนิยมจากกลุ่มวัยรุ่น มาเป็นสื่อสร้างแรงจูงใจ อาทิ อมิตา ทาทา ยัง เจตริน วรรณะสิน สุณิศา ลิติกุล โจอี้ บอย สุนิศา สุขบุญสังข์ ปฎิภาณ ปฐวิกานต์ เรืองศักดิ์ ลอยชูศักดิ์ สุทธิดา เกษมสันต์ ณ อยุธยา ดอน อีระธาดา คัทลียา แม็คอินทอช ศักดิ์สิทธิ์ แท่งทอง วิลลี่ แม็คอินทอช นิธิ สมุทรโคจร ปกรณ์ ลัม แอน ทองประสม สโรชา วาทิตพันธุ์ อัญญา พานิชกุล เกริกพล มัสยวาณิช สมชาย เข็มกลัด สรวรม เทพพิทักษ์ เพ็ญเพชร เพ็ญกุล แคทลียา อิงลิช จอห์นนี่ แอนโฟเน่ วงโลโซ จอห์น รัตนเวโรจน์ สหรัถ สังคปรีชา จิรายุส วรรณะสิน คราวเดีย จักรพันธุ์ คงกะพันธ์ แสนสุริยะ อุดม แต่พานิช พรชิตา ณ สงขลา สุพจน์ จันทรเจริญ วิชชุดา พินดัม บริบูรณ์ จันทรเรือง ลีโอ พุฒ ธนา สุทธิกมล เจจินตัย อันติมานนท์ เป็นต้น ซึ่งนักร้อง -

³ สุพัตรา สุภาพ. วัยรุ่นกับสังคม. วารสาร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน 2, 2525.

นักแสดง เหล่านี้ จะถูกกำหนดและสร้างภาพจากบริษัทต้นสังกัดให้มีลักษณะเฉพาะที่ถูกใจวัยรุ่น ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการแต่งตัว บุคลิกเฉพาะตัว ตลอดจนความเป็นอยู่และการดำรงชีวิต สิ่งเหล่านี้ จัดว่าเป็นการกำหนดลักษณะเฉพาะเพื่อการดำเนินธุรกิจ ซึ่งเปรียบเสมือนการกำหนดลักษณะบุคลิกสินค้าอย่างชัดเจนนั่นเอง

หากมองในด้านของกลยุทธ์การใช้นักร้อง - นักแสดง มานำเสนอข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดแล้ว จะมี 2 มุมมองด้วยกัน คือ มุมมองแรก เป็นการให้ความร่วมมือกับภาครัฐบาล ในการรณรงค์ป้องกันยาเสพติด โดยทางบริษัทต้นสังกัดแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมด้วยการสนับสนุนให้นักร้อง - นักแสดงที่มีความสามารถ และประสบความสำเร็จทั้งในด้านการศึกษาและการทำงาน มาเป็นต้นแบบในการดำเนินชีวิตที่ไม่ข้องเกี่ยวกับยาเสพติดให้กับวัยรุ่น ซึ่งหน่วยงานของรัฐบาล เช่น สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.) ได้ให้ความสำคัญกับสื่อบุคคลในลักษณะนี้ไม่น้อย ดังจะเห็นได้จากสื่อต่าง ๆ ที่ได้ผลิตขึ้นในระหว่างที่ผ่านมา ส่วนมุมมองที่สอง คือการที่บริษัทนำกระแสการต่อต้านยาเสพติดมาเป็นเครื่องมือ เพื่อใช้เสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและผลักดันให้นักร้อง - นักแสดงของบริษัทได้รับการยอมรับโดยทั่วไป ทั้งที่ในความเป็นจริง นักร้อง - นักแสดงเหล่านั้น อาจยังคงเกี่ยวข้องกับยาเสพติดก็เป็นได้ ดังจะเห็นได้จากกรณีข่าวที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมนักร้อง - นักแสดงที่เสพยาหรือพกพาเสพติดตามสถานบันเทิงต่าง ๆ

แต่ไม่จำเป็นที่จะเป็นการนำนักร้อง - นักแสดง มาทำหน้าที่เป็นตัวแทนของผู้ที่สามารถประสบความสำเร็จได้โดยไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด หรือนำเสนอข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติด ในแง่มุมมองหรือลักษณะใดก็ตาม เมื่อสื่อมวลชนถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปสู่กลุ่มเป้าหมายแล้ว ผลที่คาดว่าจะวัยรุ่นจะมีทัศนคติและการยอมรับในข่าวสารที่ได้รับนั้น ความเป็นไปได้จริงหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด นั่นคือประเด็นที่น่าสนใจและน่าติดตามเป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาในเรื่องดังกล่าวเพื่อที่จะได้นำผลการวิจัยที่ได้ในครั้งนี้ มาปรับปรุงและพัฒนากลยุทธ์การวางแผนและผลิตสื่อเพื่อการป้องกันยาเสพติดให้มีประสิทธิภาพ และมีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายเยาวชนมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดที่นำเสนอผ่านนักร้อง - นักแสดงของวัยรุ่นที่มีลักษณะทางประชากรต่างกัน
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อการนำเสนอข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติด นักร้อง - นักแสดง
3. เพื่อศึกษาระดับการยอมรับของวัยรุ่นที่มีต่อข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดที่นำเสนอผ่านนักร้อง - นักแสดง

ปัญหานำการวิจัย

1. วัยรุ่นที่มีลักษณะทางประชากรต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดผ่านนักร้อง – นักแสดงต่างกันหรือไม่
2. วัยรุ่นมีทัศนคติต่อการนำเสนอข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดของนักร้อง – นักแสดงอย่างไร
3. วัยรุ่นมีการยอมรับต่อการนำเสนอข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดของนักร้อง – นักแสดงในระดับใด

สมมติฐานการวิจัย

1. วัยรุ่นที่มีลักษณะทางประชากร อันได้แก่ เพศ อายุ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา สถานภาพทางครอบครัว และรายได้ของครอบครัวต่างกัน มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดที่นำเสนอผ่านนักร้อง – นักแสดงต่างกัน
2. วัยรุ่นที่มีลักษณะทางประชากร อันได้แก่ เพศ อายุ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา สถานภาพทางครอบครัว และรายได้ของครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติต่อการนำเสนอข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดผ่านนักร้อง – นักแสดงต่างกัน
3. วัยรุ่นที่มีลักษณะทางประชากร อันได้แก่ เพศ อายุ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา สถานภาพทางครอบครัว และรายได้ของครอบครัวต่างกัน มีการยอมรับข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดที่นำเสนอผ่านนักร้อง – นักแสดงต่างกัน
4. ปริมาณการเปิดรับการนำเสนอข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดของนักร้อง – นักแสดงมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของวัยรุ่น
5. ปริมาณการเปิดรับการนำเสนอข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดของนักร้อง – นักแสดงมีความสัมพันธ์กับการยอมรับของวัยรุ่น
6. ทัศนคติต่อการนำเสนอข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดผ่านนักร้อง – นักแสดงมีความสัมพันธ์กับการยอมรับข่าวสารที่นำเสนอผ่านนักร้อง – นักแสดง

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะวัยรุ่นตอนกลาง อายุระหว่าง 15 – 19 ปี โดยศึกษาเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

* นักแสดง	หมายถึง	นักแสดงภาพยนตร์ หรือละครโทรทัศน์ของไทยที่เป็นที่รู้จักกันดีในกลุ่มวัยรุ่น ในช่วงเวลาที่ทำการวิจัย
* นักร้อง	หมายถึง	นักร้องเพลงไทยสากลที่เป็นที่รู้จักกันดีในกลุ่มวัยรุ่น ในช่วงเวลาที่ทำการวิจัย
* ทศนคติ	หมายถึง	สภาวะความพร้อมทางจิตใจและระบบประสาทของบุคคล ซึ่งกำหนดทิศทางของท่าทีการแสดงออกในทางบวก (พึงพอใจ ชอบ เห็นด้วย อยากจะทำ) หรือในทางลบ (ไม่พึงพอใจ ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย ไม่อยากกระทำ) ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสภาพการณ์
* การยอมรับ	หมายถึง	การตกลง เห็นด้วย ไม่ปฏิเสธ ไม่ต่อต้าน หรือยินดี ปฏิบัติตามคำแนะนำของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
* วัยรุ่น	หมายถึง	บุคคลชายหญิง อายุระหว่าง 15 - 19 ปี อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร
* การนำเสนอ	หมายถึง	การรายงาน บอกกล่าว เล่าเรื่อง หรือใด ๆ ก็ตาม ที่จะทำให้บุคคลเกิดการรับรู้
* ข่าวสาร	หมายถึง	รายงานของเหตุการณ์และเรื่องราว หรือสถานการณ์ หรือการให้แนวทาง ข้อเสนอแนะ วิธีการที่เป็นประโยชน์ รวมถึงข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นความจริง
* ยาเสพติด	หมายถึง	สารเคมี หรือวัตถุชนิดใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเป็นลำดับ มีอาการถอนยา เมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและ จิตใจ อย่างรุนแรงตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง กับให้รวมตลอดถึงพืช หรือส่วนของพืชที่เป็น หรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษ หรืออาจใช้เป็น ยาเสพติดให้โทษ และสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษด้วย ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจา-

		นุเบกษา แต่ไม่หมายความถึงยาสามัญประจำบ้านบางตำรับตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่ ¹
* การป้องกันยาเสพติด	หมายถึง	การพัฒนาบุคคลให้มีภูมิคุ้มกันยาเสพติดสามารถอยู่ท่ามกลางยาเสพติดได้โดยไม่ตัดสินใจใช้ยาเสพติดเพื่อแก้หรือหลีกเลี่ยงปัญหาที่ต้องเผชิญ
* ลักษณะทางประชากร	หมายถึง	องค์ประกอบทางด้านเพศ อายุ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา สถานภาพทางครอบครัว และรายได้ของครอบครัว
* รูปแบบการนำเสนอ	หมายถึง	วิธีการให้ข้อมูลในลักษณะต่าง ๆ ที่จะทำให้อุปกรณ์เป้าหมายเกิดการรับรู้ ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ สื่อกลางระหว่างนักร้อง - นักแสดงกับวัยรุ่น สื่อได้แก่ สื่อบุคคล และสื่อมวลชน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางแก่หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ในการเลือกสรรสื่อกลางระหว่างข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดและวัยรุ่น
2. เพื่อทราบทัศนคติและการยอมรับของวัยรุ่นกับการนำเสนอข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดผ่านนักร้อง - นักแสดง เพื่อจะได้นำไปพัฒนารูปแบบการนำเสนอในโอกาสต่อไป
3. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและผลิตสื่อเพื่อการป้องกันยาเสพติด โดยใช้ นักร้อง - นักแสดงเป็นตัวแทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ ป้องกันยาเสพติด, กอง. ความรู้เบื้องต้นเรื่องยาและยาเสพติด. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2539.